

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

(ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ
Διὰ μῆνας τρεῖς . . . δραχ. 3
Διὰ μῆνας ἕξ 6
ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ
Διὰ μῆνας τρεῖς 4
Διὰ μῆνας ἕξ 7
Οἱ μαθηταὶ πληρώνουσιν εὐκαλῶς
χάριν τῆν συνδρομὴν των κατὰ
μῆνα δραχ. 1
Τιμὴ καταχωρήσεως ἀγγελιῶν λε-
πτὰ 15 ὁ στίχος

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγνώσκοντες εἰσι σπονδαῖοι
(ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ).

Ἀθήνησι, τὴν 29 Νοεμβρίου 1852.

Παρὰ τοῖς Κ. Κ. διδασκάλοις καὶ
τοῖς ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρο-
μίων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.
Ἐν δὲ τῇ ἀλλοθιᾷ παρὰ τοῖς Κ.Κ.
Ἑλλήν. Προξένοις καὶ τοῖς ἰδι-
αιτέροις ἐπιτρόποις τοῦ ἐκδότου.
Πᾶσα δημοσίωσις ἐνεργεῖται διὰ
τοῦ Κ. Ἰωάννου Ἀγγελοπούλου
τυπογράφου.
Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος,
κατὰ Σάββατον.

Τὸ ἐν τῷ Ὑμητῷ ἄντρον τοῦ Ἀρχεδήμου.

Ἐκ τοῦ Giv. Wordsworth. (Athens and Attica).

Τῆς ἐσπέρας ταύτης μέρος διετρίψαμεν ἐν τινὶ ἐπὶ τοῦ Ὑμηττοῦ
σπηλαίῳ, τέσσαρας ὥρας ἀπέχοντι τῶν Ἀθηνῶν, πλησίον τοῦ χωρι-
δίου Βάρης, παρὰ τῇ εἰς Σούνιον ἀγούσῃ ὁδῷ, ἔνθα ἦτον τὸ πάλαι
ὁ Ἀνάγυρος. — Τοῦτο εἶναι φυσικὸν ἄντρον, ἐν ᾧ εἰσέρχεται τις
καταδαινῶν ὀλίγας ἐν τῇ πέτρᾳ τετμημένας βαθμίδας. Φωτίζεται
διὰ μόνης τῆς εἰσόδου ταύτης ἀμυδρῶς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἄντρου.
Ἐκ τῆς θραχιδώδους δὲ στῆγης αὐτοῦ κρέμονται ὠραῖοι σταλακτίται,
ἄπαν τὸ σπήλαιον καθωραζόντες. Παρὰ τῇ εἰσόδῳ εἶναι ἐγκεχαρ-
αγμένα διάφοροι ἀρχαῖαι ἐπιγραφαὶ ἐπὶ τῆς πέτρας· ἐκ μίας μὲν
τούτων μαθαίνομεν ὅτι τὸ ἄντρον ἦτον ἀριερωμένον εἰς τὰς νύμφας·
ἐξ ἄλλων δὲ γίνεται δῆλον ὅτι, καὶ ὁ Πᾶν καὶ αἱ ἀγροτικαὶ Χάριτες
καὶ ὁ νόμιος Ἀπόλλων, ἐλατρεύοντο ἐν αὐτῷ. Ἐν ἄλλῃ τιᾷ ἐπι-
γραφῇ ἀναφέρεται καὶ ὁ τὸ ἄντρον αὐτὸ ἀφελῶς οὕτω ἐξεργασάμε-
νος Ἀττικὸς ποιμὴν Ἀρχεδήμος. Ἐπί τῆς πέτρας εἶναι καὶ τὸ ὁμοίωμα αὐ-
τοῦ ἀκόμμως εἰς τὸν θράχον γεγλυμμένον· παρίσταται ἐνδεδυμένος τὴν
ποιμενικὴν αὐτοῦ βαίτην, κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας σφύραν καὶ σμίλην
καὶ φαίνεται οἷον λαξέων δι' αὐτῶν τὴν πλευρὰν τοῦ ἄντρου.

Τὸ ἄντρον τοῦτο δὲν ἐπηρέασθη παντάπασιν ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ
πανδαμάτορος χρόνου, διατηρεῖται τοιοῦτον, ὅποιον ἦτον τὸ πάλαι.

Ὁ εἰς αὐτὸ ἐρχόμενος νῦν ἐξ Ἀθηνῶν, ἔνθα εἶδε καὶ ἐθαύμασε τὰ
ἐρείπια τῶν πολυτελῶν καὶ μεγαλοπρεπῶν οἰκοδομῶν, τὰς ὁποίας ἡ
τῶν Ἀθηναίων εὐσέβεια φιλοκάλως ἰδρύσατο, κυριεύεται ὑπὸ εὐλα-
βίας θεωρῶν ἀπλοῦν ἄντρον, φυσικὸν ἱερὸν, ταῖς τῆς φύσεως θεότησιν
ἀριερωμένον, ἐπὶ ἐρημικοῦ ὄρους, καταφρονῆσαν τὰς καταστρεπτικὰς
δυνάμεις τοῦ χρόνου καὶ ἀλώθητον διασωθέν.

Μένων τις μόνος ἐν τῷ ἀμυδρῶς φωτιζομένῳ χώρῳ τούτῳ, καὶ
θεωρῶν τὰς τὴν ἀρχαίαν ἱερότητα αὐτοῦ δηλοῦσας ἐπιγραφὰς, τὰς
ἐν τῇ πέτρᾳ ἐξεργασμένας λιβάδας, καὶ τὸ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ
ἄντρου ὑπάρχον φεῖρον διαυγοῦς ὕδατος, ὅθεν ἤρουντο τὸ διὰ τὰς
σπονδὰς δεόμενον, μὴ ὄντος δὲ οὐδενὸς ἄλλου ἀντικειμένου πέριξ,
δυναμένου νὰ διαταράξῃ τὴν ἐκ τούτων πάντων προσγενομένην ἐντύ-
πωσιν, φαντάζεται ὅτι, ποιμὴν τις, εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀττικῆς
δικαιώμενος, ἀπῆλθεν ἄρτι ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι θέλει ἐπιστρέψῃ ὅψις τῆς
ἡμέρας, ἐκ τῆς ἐν τῷ Ὑμητῷ ποιμνῆς του, φέρων προσφορὰν τινα
εἰς τὸν Πᾶνα ἐκ ταύτης, ἢ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς ἐν τῷ ὄρει θήρας
του, ἢ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀνθῶν, ἐκ τοῦ ἀγροτικοῦ αὐτοῦ κήτου.
Ἰθὺν δὲ τις περαιτέρω τὸν ἐκ τοῦ φαντασίῳ δύνανται νὰ ἰδεσθῆ
ὅτι, ἐπανεληθὼν ἤδη ὁ αὐτὸς ποιμὴν μετὰ τῆς σύριγγος καὶ τῆς ποι-
μενικῆς αὐτοῦ βίβδου, ἐκχεεῖ τὰ αἰσθητά αὐτοῦ ἄδων ἀφελῶς
ὠδῆν, παραπλησίαν τῇ κατωτέρῳ, ἢ καὶ αὐτὴν ταύτην καταλληλο-
τάτην πρὸς σκοπὸν τοιοῦτον οὕσαν.

Σπήλυγγες νυμφῶν εὐπίδακες, αἱ τόσον ὕδωρ
εἰδούσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρόνοιας
Παιδὶ τ' ἠχέεσσα πιτυστέπτοιο καλιῆ,
Τὴν ὑπὸ θεσσαίης ποσσὶ λέλογγε πέτρης,
Αὐταὶ θ' ἰλήκοιται καὶ εὐθήροιο δέχεσθε
Σωσάνδρου ταχυνῆς ἀκῦλ' ἐλαρροσοίης..

(Ἀνθ. Α. σ. 269 Jac.)

Τὸ ἄντρον τοῦτο ἔχει σχῆμα πετάλω ἵππου παρεμφερές· τὸ κοί-
λον αὐτοῦ μέρος εἶναι τὸ ἀπωτέρω τῆς εἰσόδου. Ἐντὸς δὲ αὐτοῦ
δεξιὰ τῷ εἰσέρχοντι ὑπάρχει ἐπὶ τῆς ὀμῆς αὐτοῦ πλευρᾶς ἡ ἀκό-

λουθος ἐπιγραφῆ, στοιχηθῶν διατεταγμένων τῶν γραμμάτων

ΑΡΧΕΔΗΜΟΣΟΦ
ΒΡΑΙΟΣΟΝΥΜΦ
ΟΛΗΠΓΟΣΦΡΑΔ
ΛΙΣΙΝΥΜΦΟΝΓ
ΑΝΤΡΟΝΕΞΗΡΓ
Α . . . ΑΤΟ

(Ἀρχεδήμος ὁ Φεραῖος ὁ Νυμφόληπτος φραδαῖσι νυμφῶν
τ' ἄντρον ἐξεργάσατο)

Ἡ διάλεκτος τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς δεικνύει τὴν Θεσσαλικὴν
καταγωγὴν τοῦ Ἀρχεδήμου, περὶ οὗ γέγραπται. Ἐν τῷ αὐτῷ ἄντρον
ὑπάρχει καὶ ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ ἀτελής

. . . ΔΑΜΟΣΟΦΕΡ . . . ΚΑΠΟΝ ΝΥΜΦ
ΛΙΣΕΦΓΤΕΥΣΕΝ.

συμπληρουμένη ἔχει ὡς ἔπεται. Ἀρχεδαμος ὁ Φεραῖος κάπον Νύμ-
φαις ἐφύτευσεν.

Ἄριστερὰ τῆς εἰσόδου εἶναι ἡ λέξις ΧΑΡΙΤΟ, ὅπερ ἐρμηνεύεται
Χαρίτων, ἀριερωμένον δηλ. ταῖς Χάρισι, καὶ κάτωθεν ταύτης, ἐν τῇ
πέτρᾳ, λιβάς (κρατῆρ) διὰ τὰς εἰς αὐτὰς προσφερομένας σπονδάς.

Προχωρῶν τις ἐνδοτέρω εὐρίσκει πρὸς δεξιὰ ἄλλην ἐπιγραφὴν, τῆς
ὁποίας ἡ ἐννοία εἶναι ἦττον καταληπτὴ, τῆς πέτρας ἐφαρμμένης ὀλί-
γον οὐσης.

TANTEP
ΣΟΚΑΥ
ΚΑΙΤΟ
ΘΟΝΙ

Εἰς τὰ ἀριστερὰ, περὶ τὴν γωνίαν τῆς ἐτέρας τοῦ ἄντρου πλευρᾶς,
ὑπάρχουσι δύο κρατῆρες, ὡς εἰς τὸ παρὰ τοῦ Ὀμήρου περιγραφόμενον
νυμφαῖον. Ἐν δε κρητῆρες τε καὶ ἀμυρορῆες ἔασιν
λάινοι (Ὀδυσ. Ε. 105)

κάτωθεν τῶν ὁποίων εἶναι ἐγγεγλυμμένα αἱ λέξεις . . . ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΕΡΣΟ . . ἡ μία ὑπὸ τὴν ἄλλην· ἡ μὲν πρώτη δεικνύει ὅτι ἐγένοντο
ἐνταῦθα σπονδαὶ τῷ Νομίῳ Ἀπόλλωνι. Ἴσως ὁ κοσμητὴς τοῦ ἄντρου
τούτου Ἀρχεδήμος ἐσείγαγε καὶ τὴν λατρείαν τοῦ θεοῦ τούτου ἐν-
ταῦθα, διότι ὁ Ἀπόλλων διετριψέ ποτε εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Θεσ-
σαλίαν, ἐκτελῶν ποιμένος ἔργον παρὰ Ἀδμήτῳ τῷ Φερωῶν βασιλεῖ.
Θῆσαν τράπεζαν αἰνέσας, Θεός περ ὦ. (Εὐριπ. Ἀλκ.)

Τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας θεότητος (ΕΡΣΟ) εἶναι ἀσφές· πλὴν τὸ
εὐδιάκριτον τῶν χαρακτῆρων καὶ ἡ προφανὴς ἐτυμολογία τῆς λέξεως
αἴρουσι τὰς ὡς ἐκ τῆς σπανιότητος αὐτῆς ἀναφορμένας ἀμφιβολίας.
Ὅθεν συμπεραίνω ὅτι, ὁ δευτέρος λάιιος κρατῆρ, ἀνήκεν εἰς τὸν Ἔρσον,
λατρευόμενον ἐνταῦθα. Ἡ εὐεργετικὴ τοῦ ἔρσου δύναμις, διαχεομένη
ὡς δρόσος (ἔρση) ἐπὶ τῆς γῆς διατηρεῖ καὶ αὐξάνει ἅπαντα τὰ ἀγρο-
τικὰ προϊόντα, ἐν τῇ νηπιότητι αὐτῶν, τὰ τρυφερὰ πέταλα τῶν
φυτῶν, τὰ ἀνοίγοντα ἄνθη καὶ τὰ νεογνά τῶν ποιμνίων (1). Ἐκ τού-
των δυνάμεθα νὰ πορισθῶμεν εὐκολίας διὰ τὴν ἐρμηνείαν τῆς προτε-
λευταίας ἐπιγραφῆς, ἣτις ἦλεν ἄλλως φανῆ τολμηρὰ.

Ἡ πρώτη τῆς ἐπιγραφῆς λέξις σημαίνει τ' ἄντρον, ἀπεκόπη συν-
τομίας ἐνεκα τὸ ρ ο ν, τοιαῦτα ἀποκοπῆς παραδείγματα ὑπάρχουσι
καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς (Ἡλιακ. ἐπιγρ. Boeck σελ. 29). Δύναται
λοιπὸν ἡ προκειμένη ἐπιγραφὴ νὰ συμπληρωθῇ οὕτω.

τ' ἄντρον Ἐρσου κλύει καὶ τῶν χθονίων.

Οἱ χθόνιοι θεοὶ ἐτιμῶντο Θεσσαίως ἐν τῷ ἄντρον τούτῳ ὑπὸ τῶν

(1) Walchen. Δισχυλ. Τριλογία. σελ. 240 νομίζει ὅτι τὸ ἔρρος περάγεται ἐκ τοῦ
ἔρος, ἔρω, τευτέσι τὴν ἀρχὴν τῆς ἀξήσεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ἐν τῷ προλαβοντι 6 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ταύτης δημοσιεύ-
θην Υ. Β. διάταγμα, περί ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν,
παρέσχεον ἀρορμὴν εἰς μεμψιμοιρίας κατὰ τοῦ προκλήσαντος αὐτὸ
ὑπουργοῦ ἐκ μέρους τινῶν παρισίωντων παλιμπαιδῶν, ἐν ὁμίᾳ δειλῇ
τοῦ βίου των ὄντων καὶ διὰ τὴν ἀλλήν ζωὴν ἐφοδίων μᾶλλον δεο-
μένων. Ἦνοχλήθησαν οἱ τοιοῦτοι διότι τὸ διάταγμα αὐτὸ ἐκοψεν,
ὡς Ἄτροπος μοῖρα, τὸν μίτον τῶν ἐλπίδων αὐτῶν διὰ παντός. Ἐλάλη-
σαν οὗτοι καὶ ἐγράψαν ὅπως πάντες ὅσοι τρυτανεύουσι τὰς πλέον
ἐθνοφρελεῖς καὶ αξιολόγους πράξεις τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὰ σταθμὰ
τῶν ἀπαδότων πρὸς ταύτας ἀνοικτῶν αὐτῶν συμφερόντων. Μένονται
τὸν ὑπουργὸν τῆς παιδείας δι' ὅσους ἐστειλεν εἰς Εὐρώπην ἤδη νέους.
Ὅποιοι δὲ εἰσὶν οὗτοι; υἱοὶ πάντες πολυειδῶς καὶ ἐπὶ μακρὸν τὴν
πατρίδα ὑπηρετησάντων· νέοι δόντες δείγματα ἀρίθλα φιλομαθείας
καὶ ἐπιδόσεως, καὶ χρηστάς καὶ ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων
ἐλπίδας παρεσχηκότας.

— Τῆς Κ. Μ. Κωστορίδου τὸ Παρθενάγωγεῖον προοδεύει κατ' εὐ-
χλῆν, ὅσμηραι ἀκμάζον καὶ βελτιούμενον.

— Ὁ δαπάναις φιλομούσων τινῶν Αἰγινήτων καὶ προσπιχορηγήμασι
τοῦ ἰδίου δήμου ἐν τε Παρισίῳ καὶ Φλωρεντίᾳ τὴν ἱατρικὴν παι-
δευθεῖς κύριος Σωτήριος Καρακούσης Αἰγινήτης ἐπανῆλθεν εἰς τὰ
ἴδια πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐρωδιασμένος μὲ τὰ δέοντα διδακτορικὰ
διπλώματα. Ὁ νέος οὗτος ἱατρὸς θέλει διαπρέψει εἰς τὴν ἐπάγγελμά
του τοῦτο, ἅ τε φιλάγαθος ὢν καὶ ἀγγίνους καὶ φιλόπονος. Εἶναι

— Ἀρχιεπίσκοπος Λακεδαιμόνος διωρίσθη ὁ ἀληθῶς ἐνάρετος καὶ
τίμιος Δ. Σχασανῆς, ἀνὴρ ἀπολαύων τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸ σέβας τῶν
Λακεδαιμονίων, παρ' οἷς ἐχρημάτησεν ἐπισκοπικὸς τοποτηρητής.
Ἰσαάτωρ καὶ ὁ ἐκ Τήνου σεβάσμιος Οἰκονόμος διωρίσθη ἐπίσκοπος
Γόρτυνος. Χαίρομεν διότι καὶ ὁ ὑπουργὸς Κ. Βλάχος καὶ ἡ ἱερὰ
Σύνδος ἐξετίμησαν εἰς τὴν περιστάσει ταύτῃ τὴν ἀρετὴν καὶ ἰκανό-
τητα, καὶ αὐτὴν μόνην ὑπεστήριξαν. (ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς).

— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λακεδαιμόνος χειροτονεῖται αὐριον ἐν τῇ Ἀγίᾳ
Εἰρήνῃ ἐνθα θὰ παρευρεθῇ καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν σέλλει τοῦς Εὐέλπιδας Θεοφιλᾶν
καὶ Κρίσπην εἰς Εὐρώπην, διὰ νὰ σπουδάσωσι τὸ ναυτικὸν πυροβολικόν.

— Ἡ ἀριστία τῶν ἐορτασίων ἡμερῶν φέρει εἰς τὸ Πανεπιστή-
μιον πολλὴν χασμαδίαν, πηγαίνου φοιτηταὶ δὲν εὐρίσκου καθηγη-
τάς, πηγαίνου καθηγηταὶ δὲν εὐρίσκου φοιτητάς· καλὸν εἶναι νὰ
ὀρισθῶσι αἱ τῆς ἀργίας ἡμέραι, ἵνα μὴ ἀργῶσι τὰς ἐργασίμους κα-
ἐργάζωνται τὰς σχολασίμους ἡμέρας, ὀριζομένας καὶ ταύτας καὶ ἐκείνας
κατὰ τὸ ἐνὶ ἐκάστῳ δοκοῦν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

— Τῆς 5 (17) λήγοντος ἐτάφη ὁ Οἰέλλιγκτων ὑπὸ τὸν θόλον τοῦ
Ἁγίου Παύλου παρὰ τῷ Νέλσωνι, ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ παρατάξει.
1,500,000 ἄνθρωποι εἶχον μεταβῆ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς Λονδίνον
διὰ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκρορᾶν, ἡ ἑκτασις τῆς νεκρικῆς συνο-
δίας ἦτον 3 μιλίων· ἐπτὰ στρατηγοὶ ἔφερον τὰ ἐπτὰ στραταρχικὰ
σκῆπτρα τῆς Ῥωσσίας, Πρωσσίας, Ἀγγλίας, Βελγίου, Ἰσπανίας,
Πορτογαλλίας καὶ Ἀνοβέρου, ἦταν δὲ ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένοι ὑφ' ἐ-
κίστης τῶν ἐπικρατειῶν τούτων, ὡς δείγμα συμπαθείας καὶ εὐγνω-
μοσύνης πρὸς ἐκεῖνον, εἰς ὃν ποδὸς 37 ἐτῶν εἶχον ἀναθέσει ἐν Βατερλώ
ὄλας των τὰς ἐλπίδας. Τὸ νεκρικὸν φορεῖον εἶχε 27 ποδῶν μήκος,
10 πλάτος, 17 ὕψος καὶ ἦτον ὄγκος 12 τόνων. Τὸν πανηγυρικὸν τοῦ
ἐνδόξου τούτου νεκροῦ ἐξεφώνησεν ἐν μὲν τῇ τῶν Λόρδων Βουλῇ ὁ
πρωθυπουργὸς Δερβάυ, ἐν δὲ τῇ τῶν Κοινῶν ὁ ὑπουργὸς Δισδρέκλης.

— Πρόεδρος τῶν ἡνωμένων ἐπικρατειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς ἐξελέ-
χθη ὁ στρατηγὸς Πῆρς, ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ Ῥούφος Κίγγ.

— ΓΑΛΛΙΑ. Παρίσιοι, 26 Νοεμβρίου.

Ἄχρις ὥρας γνωρίζεται τὸ ἀποτέλεσμα 7,180,000 ΝΑΙ καὶ
253,000 ΟΧΙ.

Παρίσιοι, 26 Νοεμβρίου.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀλγερίας γνωρίζονται 470,000 ΝΑΙ. καὶ
10,000 ΟΧΙ.

Αὐτόθι, 27 Νοεμβρίου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας 81 τμημάτων καὶ τοῦ στρατοῦ
εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος 7,313,000 ΝΑΙ καὶ 388000 ΟΧΙ.

— Φήμη ἐκυκλοφόρει εἰς Μαδρίτην, συνετεία ἐπιστολῶν ἐκ Παρι-
σίων, ὅτι ὁ Ἀβδὲλ Καδὲρ, πρὶν ἢ ἀπέλθῃ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου
τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὀρισθέντα αὐτῷ τίπον διαμονῆς, θέλει
ἐπισκεφθῆ τὴν Μανδρίνην, ὅπως ἐκείθεν μεταβῆ εἰς τὴν πατρίδα
του καὶ ἐπισκεφθῆ τοὺς ναοὺς καὶ τὰ παλάτια τῶν προπατόρων του,
τὸ ἔδαφος τῆς Ἀνδαλουσίας, τὸ τζαμίον τῆς Κορδούρας καὶ τὴν Ἀλ-
χάμβραν τῆς Γρανάδας.

— Βασιλικὸν διάταγμα συγκαλοῦν τὰς Πρωσσιακὰς Βουλὰς τὴν
29 τ. μ. ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ Πρωσσιοῦ Μονήτορος τῆς 14

— Αἱ εἰδήσεις τῆς Στοκχόλμης τῶν 9 Ὁβρίου ἀναγγέλλουσι ὅτι
ἡ ὑγεία τοῦ πάσχοντος βασιλέως τῆς Σουηδίας ἐλαβεν ἐπαισθητὴν
βελτίωσιν.

— Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἐπεφόρτισεν ἵνα παρασταθῶσι
εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ Δουκὸς Βελιγκτῶνος ὁ στρατηγὸς τοῦ πεζικοῦ
Πρίγκιψ Κορτσάκοφ, ὁ Κόμης Βεκενδὲρρ καὶ εἰς συνταγματάρχην.

— Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Αὐγούστου ὁ Κ. Κάνιγα ἐπανέρχεται
ταχέως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει θέσιν του.

— Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος εὐρίσκειται εἰς τὰ παράλια τῆς Τύνιδας,
καθὼς καὶ ὁ γαλλικὸς. Ἡ Ἀγγλία μυρισθεῖτα, ὅτι ἡ γαλλικὴ πολιτι-
κὴ ἐποφθαλμία τὴν Τύνιδαν, τῆς ὁποίας ὁ Διοικητὴς πάσχει δεινῶς,
καὶ θέλουσα νὰ προλάβῃ τὴν κατάλησιν τῆς χώρας ταύτης, ἐπεμψε
τὸν στόλον τῆς εἰς Τύνιδα.

— Διὰ νὰ καταλάβῃ τις πόσον ταχέα εἶναι ἡ συγκοινωνία μεταξὺ
Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, καὶ πόσον ἡμεῖς μένομεν ὀπίσω τῶν φωτι-
σμένων ἐθνῶν, ἔστω τὸ ἔξης. Ὁ λόγος τῆς βασιλείσεως τῆς Ἀγγλίας
ἀνεγνώσθη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων εἰς τὰς 2 1/4 μ. μ. Παρα-
χρημα διεβιβάσθη εἰς Παισιούς ὡς ἔξης. Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διεβι-
βάζοντο 40 λέξεις. Ἐκ Γαλλίας ἀπήνησαν εἰς Ἀγγλίαν ὅτι ἐλαβαν
τὸν λόγον. Ἡ δὲ ἀπάντησις ἐλήφθη εἰς Ἀγγλίαν τὴν 3 ὥραν καὶ
5 λεπτά· ἐπομένως ἐντὸς 50 λεπτῶν ὁ λόγος ἐστάλη εἰς Παρισίους,
καὶ ἀπὸ Παρισίων εἰδοποιήθησαν οἱ ἐν Λονδίῳ περὶ τῆς λήψεώς του.

—000—

(Ἀθηνᾶ.)

Εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα 7 φύλλα τῆς ἐφημερίδος τῶν μαθη-
τῶν ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἔξης, ἐκτὸς τῶν διαφόρων εἰδήσεων καὶ ποι-
κίλων σημειώσεων περὶ βιβλίων ἐκδοθέντων κτλ. κτλ.

Περὶ Γραφῆς.

Βίος τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσ. Παλαιολόγου
Περὶ Καρμισιάτικας.

Ἀρχιτεκτονικὴ τῶν ἀρχαίων ναῶν καὶ ὀνομασίαι τῶν διαφόρων
μερῶν αὐτῶν.

Περὶ ἀρχῆς τῶν ἐφημερίδων.

Περὶ Ἀμαζόνων.

Αἱ περὶ σίτου διατάξεις παρὰ τοῖς ἀρχαίσις Ἀθηναίσις.

Βίος τοῦ Ῥήτορος Λυκούργου.

Αἰγινήτικα.

Περὶ Λαθυρίθων.

Περὶ κίωνων καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῶν ναῶν.

Περὶ πυριτοκόνεως.

Τὸ σιδηροῦν προσωπεῖον.

Περὶ Ἀλώπεκος.

Περὶ τῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίσις ποινῆς τῆς ἀτιμίας.

Περὶ δακτυλίων τῶν ἀρχαίων.

Ὁ ἐν Λονδίῳ ναὸς τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Περὶ τῆς λέξεως Ταρτοῦρος.

Περὶ τοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίσις Ἑλλήσις ὄρκου.

Οἱ ἐν Ἐβόρακῳ Ἰουδαῖοι,

Περὶ ἡλικιῶν τοῦ Κόσμου.

Περὶ τῆς Γεωγραφίας τοῦ Ν. Χορτάκη.

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίσις Ἑλλήσις δούλων.

Περὶ Ἀγυρτῶν.

Περὶ Ταρτάρου.

Διάταγμα περὶ τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν στελλομένων ὑποτρόφων.

Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἰμητῷ ἀντροῦ τοῦ Ἀρχεδήμου.

Περὶ Ἀστρολογίας.

Βίος τοῦ Θάλητος.

Περὶ ἀρχῆς Ἀλμανάχων κτλ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς (ἀριθ. 274.)